

Les Buch: «La pressió constant per ser productius no hauria de fer-nos ocupar tot el nostre temps ni treure'ns la son»

Parlem amb la formació creada a Terrassa sobre el seu nou disc, 'Crit de guerra'

Les Buch | Maite Molina Prat

Amb l'experiència del seu pas pel Sona9 i la posterior gravació de l'EP *Monstres* (autoeditat, 2021), **Les Buch** han tornat a l'estudi per a gravar *Crit de guerra* (autoeditat, 2022). Aquest nou treball, que veu la llum avui, madura el seu inconfusible punk-rock i aborda dues temàtiques de gran rellevància social: el feminisme i la salut mental. Parlem amb la banda sobre aquest nou treball.

Després del pas pel Sona9 i l'anterior EP, Com heu enfocat aquest nou treball?

El nostre pas pel Sona9 va ser marcat per una etapa d'aprenentatge constant i experiències noves. Ja n'han passat dos anys i tot i que seguim aprenent dia a dia, aquest nou treball marca una nova etapa del grup, totalment autogestionada i lliure, que ens permet seguir la nostra pròpia intuïció. Hem tornat a l'estudi del Xavi Escribano per retrobar-nos amb els nostres orígens, però d'una forma més madura.

Per aquest nou disc, s'ha incorporat a la banda Laura Valdés al baix, que substitueix Núria Tort. Com us ha afectat aquest canvi i què ha aportat Laura a la banda?

La Laura compta amb una llarga trajectòria com a baixista en grups de punk (com **Los Tronchos** o **Resurgidos**, entre d'altres). Els canvis en la formació sempre comporten canvis en les dinàmiques del grup. No ha estat fàcil trobar una substituta fixa després de la Núria; Vam trigar uns mesos, però amb la Laura de seguida vam tenir la connexió que buscàvem. Poder comptar amb ella com a una membre més des del primer dia ens ha aportat molta força i energia per entomar tota la feina que hem estat fent fins ara.

La portada del disc ha estat obra de Romina Molist i inclou diferents referències a les cançons del disc.

Vam parlar amb la Romina per encarregar-li la il·lustració de la portada perquè coneixem el seu treball i trobem que té un estil molt personal i característic. Vam deixar que treballés sense donar-li massa consignes i des dels primers esborranys vam saber que havíem encertat. El disc té 10 cançons, cadascuna d'elles ha estat representada amb un símbol en la il·lustració.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=drqDaogBKl4>

El disc obre amb "La festa", una cançó carregada d'energia i potència però amb una lletra molt dura sobre un abús. Per què heu optat per a fer una cançó amb tant contrast?

Hem buscat aquesta incoherència entre el que s'espera de la cançó i el que realment explica, que és precisament el que li passa a la protagonista de la cançó: ella espera anar de festa i passar-ho bé, però el que es troba és ben diferent. Hi ha ironia entre la música i el missatge, però també dins de la mateixa lletra: *"Tothom està content, aquí no ha passat res..."*.

Al disc també incloeu diverses cançons lligades a la salut mental, com "Escala" o "Tinc la força". Cal parlar-ne i tenir més a l'abast l'ajuda professional, o el veritable culpable és el nostre model social i econòmic?

Troblem que una cosa no treu l'altre. La salut mental depèn d'un bon entorn: de poc serveix tenir accés a una atenció psicològica si darrere hi ha precarietat laboral amb sous i condicions abusives, o si l'accés a un habitatge digne no està a l'abast de tothom. De la mateixa manera, la pressió constant per ser productius no hauria de fer-nos ocupar tot el nostre temps ni treure'ns la son. Fan falta mans i professionals en salut mental, però també fa falta conscienciació i desestigmatitzar demanar ajuda.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=cwlaU5VEHF4>

Una altra gran visibilització és "Harakiri uteri", que posa el focus en els dolors i el malestar menstrual. L'omissió d'aquest problema durant tant de temps és també una altra forma de violència patriarcal?

Sí, és violència. La menstruació és quelcom que pateix més o menys la meitat de la població, però s'amaga i es minimitza. Un clar exemple és l'impost als articles d'higiene menstrual que per algun motiu que desconeixem és més alt que el de la viagra. Una disfunció erèctil no t'impedeix anar a treballar, però podem assegurar per experiència pròpia que un dolor d'ovaris periòdic, sí. Per això, cal investigació, educació i visibilització a gran escala sobre aquest problema.

Tanca el disc "Tot és fals", on critiqueu aquelles persones que diuen que són "lliures i independents". Creieu que hi ha molt postureig en la societat actual?

"Tot és fals" no parla ben bé de postureig, sinó que parla de les persones que creuen que només hi ha una manera de fer les coses i és la seva. Per posar un exemple musical, hi ha persones que escolten un sol estil de música i creuen que la resta no val res. Per a nosaltres ser autèntiques vol dir fer el que volem i el que sentim; no pas seguir cap estereotip.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=cZGaoeK7_U0